

† Ljudevit pl. Vukotinović. — Še meseca sušca so pokopali Hrvatje v Zagrebu slavnega Ilirca Ljudevita pl. Vukotinoviča. Pokojnik, porojen v Zagrebu dné 13. prosinca 1813. leta, bil je po dovršenih pravnških naukah beležnik županijski, čuvar narodnega muzeja in potem véliki župan križevaški. Vukotinović je v ilirski dóbi mnogo deloval ter budil národno zavest s pesmijo in prozo. Pisal je marljivo v Gajevo »Danico«, Vrazovo »Kolo« in pozneje v »Neven«. A sam je uredoval od leta 1859.—1862. »Leptir« in pesmi »Trnule«. Bavil se je tudi z bilinstvom ter je napisal med drugimi: »Priroda i smrt«, »O promjenljivosti bilina i postanju novih vrsti«, »O descendenciji i rodoslovju bilina«, a z akademikom Schlosserjem krasno delo »Flora Croatica«, Znanstveni njegovi spisi so večinoma tiskani v »Radu« jugoslovanske akademije, kateri je bil pokojnik od leta 1867. pravi član.

Med drugimi je napisal in izdal povesti: »Štitonoša«, »Novi vojvoda«, »Pripovedke« dva zvezka; drami »Golube« in »Zadnji kipe«; pesmi »Ruže i truje«. — Pisal je tudi v »Gospodarski list«; sploh je bil zeló delaven, dokler ni stopil popolnoma v politiški tabor in je takó prestal delovati na kujževnem polji. — Vukotinović je umrl dné 17. sušca v Zagrebu. —o.

† Dr. Gjuro Pilar. Dné 19. vélikega travna je umrl v Zagrebu dr. Gjuro Pilar, vseučiliški profesor in član jugoslovanske akademije. Porojen leta 1846. v Brodu, dovršil je svoje studije v Bruselji in Parizu, leta 1870. pa prišel v Zagreb, kjer so ga imenovali za pristava narodnega muzeja. Ondu je uredil geološke in mineraloške zbirke, bil leta 1874. imenovan za ravnatelja geološkemu oddelku narodnega muzeja, leta 1875. pa za rednega profesorja geologije in mineralogije na zagrebškem vseučilišči. Pilar je bil izvrsten učitelj in svetovno izobražen učenjak, čegar ime slovi daleč izven domovine.

Prenos posmrtnih ostankov grofa Janka Draškoviča. Predno izpregovorimo o krasni spominski slavnosti, katero je minulega meseca praznoval národ hrvaški, bodo naj navedeni najvažnejši življenjepisni podatki o plemenitem Ilirci, vzglednem rodoljubu grofu Janku Draškoviči. Porojen je bil dné 20. vinotoka 1770. leta v Zagrebu, dovršil prve nauke v rodnem mestu, vseučiliške studije pa na Dunaji. Po tedanjem običaji hrvaških plemičev je stopil v cesarsko vojsko in se kot kavalerijski častnik udeležil obleganja belgrajske trdnjave leta 1789. Služil je v vojski osemnajst let, bil imenovan za komornika in majorja, potem pa je ostavil vojaško službo, ker si je po nesreči zlomil nogo. Udeleživši se še hrvaškega vstanka leta 1809., napotil se je v Pariz, kjer je mnogo občeval s knezom Sorkovičem, Hrvatom iz Dubrovnika, in srbskim rodoljubom Savo Tekelijem. Leta 1832., torej v 62. letu dóbe svoje, vrnil se je v Zagreb, in takrat se je pričelo njega neumorno delovanje za blaginjo národa hrvaškega, njega jedinstvo, emancipacijo in napredovanje na podlagi narodnega jezika. Duhovit pisatelj, pesnik in voditelj mladih »Ilircev«, ustanovil je leta 1838. »Ilirsko čitalnico« v Zagrebu, osnoval v nji leta 1840. národno gledališče, leta 1841. ustanovil gospodarsko društvo in národni muzej, leta 1842. pa »Matico Ilirsko«, ki se je leta 1874. izpremenila v »Matico Hrvaško«. Potujočega v Gleichenberg, dohitela je že šestinosemdesetletnega možá nagla smrt v Radgoni dné 14. ržénega cvéta 1856. leta. Umrl je v rodbini Schraflovi in bil položen v rodbinsko rakev te rodbine, kjer je počival nad 37 let. —

Prenos posmrtnih ostankov grofa Janka Draškoviča, kakor ga je sklenila »Matica Hrvaška« na svojem lanskem občem zboru, zvršil se je tako sijajno, da Zagreb že dolgo ni videl tolikega sijaja. Truplo se je izkopalo dné 12. m. m. in potem prepeljalo v Zagreb, kjer se je dné 14. m. m. izpreveda na Mirogoj udeležilo vse, kar je sploh odličnega v Zagrebu; zastopan pa je bil tudi naš národ po odposlanstvih »Matice Slovenske«, »Družbe sv. Cirila in Metodae«, celjske čitalnice, ljubljanskega in celjskega